

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ УДОСКОНАЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКЕ РЕГЛАМЕНТУЄ ПРОФІЛАКТИКУ СЛУЖБОВИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ СУДОВО-ЕКСПЕРТНИХ УСТАНОВ УКРАЇНИ

Олексій Васильович КОРНЄВ,

*здобувач вищої освіти ступеня доктора
філософії Національного наукового
центру «Інститут судових експертиз
ім. Засл. проф. М.С. Бокаріуса»
<https://orcid.org/0009-0002-3170-7618>*

Правозастосовна практика свідчить про те, що в діяльності судово-експертних установ України існує велика кількість проблем, серед яких є недосконалість чинного законодавства, яке регламентує профілактику службових правопорушень в професійній діяльності працівників судово-експертних установ. Вирішити вказану проблему можливо шляхом розроблення концептуальних засад удосконалення національного законодавства у цій сфері. Концепція (від лат. *conceptio* – сприйняття) – це система понять про ті чи інші явища, процеси; спосіб розуміння, тлумачення якихось явищ, подій; основна ідея будь-якої теорії. Термін «концепція» вживають також для позначення головного задуму в науковій, політичній та інших видах діяльності людини [1, с.301]. В. А. Рижко під концепцією розуміє систему поглядів, понять про ті чи інші явища або процеси, спосіб їхнього розуміння, тлумачення; основна ідея будь-якої теорії, головний задум; ідея чи план нового, оригінального розуміння; конструктивний принцип художньої, технічної та інших видів діяльності [2]. На думку Ю.В. Чабанової концепція являє собою спосіб розуміння, трактування процесів або явищ; система доказів певного положення, сукупність поглядів на окремий предмет дослідження, доктрина, теоретичний напрям або підхід, провідна ідея; форма провідного ідейного задуму при формуванні державної політики або розробленого і затвердженого в установленому порядку документа [3, с.342]. Дослідниця підкреслює, що як провідний ідейний задум концепція визначає стратегію дій у здійсненні реформ, програм, планів дій здебільшого на національному рівні. У цьому разі концепція слугує основою для прийняття рішень і вирішення конкретних завдань. Як документ концепція розробляється державними органами з метою визначення основних засад (напрямів, пріоритетів) реалізації державної політики у відповідній сфері, якою передбачаються заходи для вирішення конкретної проблеми [3, с.342].

Отже, з огляду на вище зазначене, можемо дійти висновку про те, що ведучи мову про концепцію профілактики службових правопорушень у професійній діяльності працівників судово-експертних установ України її слід розуміти у формальному та змістовному аспектах. У першому випадку вона являє собою певний комплексний офіційний документ, в якому містяться найбільш важливі і принципові засади та пріоритети організації

та здійснення зазначеної профілактики. У змістовному ж розумінні вказана концепція – це система найбільш важливих ідей, задумів і підходів щодо організації та функціонування організаційно-правового механізму профілактики службових правопорушень в професійній діяльності працівників судово-експертних установ. Ця концепція виражає ідейну основу практичної роботи щодо підготовки та здійснення профілактичних заходів.

На сьогодні в нашій державі немає концепції чи стратегії, яка б визначала основні засади та принципи профілактики службових правопорушень у професійній діяльності працівників судово-експертних установ України. Вважаємо, що Мін'юст України має спільно з іншими органами держави, у системі яких створені і функціонують зазначені установи, а також у тісній співпраці з відповідними інститутами громадянського суспільства (наприклад, Союзом експертів України) розробити і подати на затвердження Уряду України Концепцію профілактики правопорушень в професійній діяльності працівників судово-експертних установ. У даній концепції необхідно відобразити наступні питання:

1) ключові проблеми підтримання режиму законності і службової дисципліни у сфері професійної діяльності працівників судово-експертних установ (наприклад, відсутність чіткого та змістовного нормативно-правового підґрунтя для здійснення цієї профілактики; непослідовна та безсистемна взаємодія суб'єктів профілактики; невисокий рівень правової свідомості, правової та професійної культури зазначених працівників, а також неефективні підходи до їх підвищення тощо);

2) цілі та завдання профілактики. Зокрема в якості мети цієї концепції можна визначити наступне: забезпечення ефективного здійснення профілактики правопорушень у сфері професійної діяльності працівників судово-експертних установ шляхом розробки та реалізації комплексу організаційно-правових, освітньо-виховних, інформаційно-роз'яснювальних та інших заходів, спрямованих на виявлення та усунення причин правопорушень, умов і факторів, що сприяють їх вчиненню; активізація та інтенсифікація взаємодії зацікавлених суб'єктів (органи держави, місцевого самоврядування, інститути громадянського суспільства) щодо організації та здійснення профілактичної роботи.

В якості завдань цієї Концепції доцільно визначити, наприклад, наступні проблемні питання, що потребують вирішення:

- формування ідейно-правової основи профілактики;
- вдосконалення нормативно-правового підґрунтя профілактики службових правопорушень у сфері професійної діяльності працівників судово-експертних установ;
- вдосконалення організаційного та матеріально базису профілактичної роботи;
- забезпечення виваженого, системного, послідовного та ефективного підходу до розробки та здійснення профілактичних заходів;
- забезпечення змістовної, систематичної та дієвої взаємодії між суб'єктами профілактики;

– створення надійної системи оцінювання ефективності профілактики. Окрім цілей та завдань у зазначеній Концепції необхідно: сформулювати принципи, на яких вона ґрунтується та з огляду на які мають реалізовуватися її положення; визначити напрямки та способи досягнення проголошених цілей та виконання намічених завдань; очікувані результати реалізації концепції, а також джерела ресурсів, необхідних для її практичного втілення.

Список використаних джерел:

1. Філософський енциклопедичний словник : енциклопедія / НАН України, Ін-т філософії ім. Г. С. Сковороди ; голов. ред. В. І. Шинкарук. Київ : Абрис, 2002. 742 с.
2. Концепція / В. А. Рижко // Енциклопедія Сучасної України / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. URL: <https://esu.com.ua/article-3256>
3. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад. :Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін. ; за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трощинського, Ю. П. Сурміна. К. : НАДУ, 2010. 820 с.